

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 57**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

min älskade.

Det blir så förförsligt långt till minnen jag kan nästa dig så att jag måste säga dig ett ord till tack i minnen dess. Jag längtar så förförsligt att på lägga dig mitt hjärta och hjerta dig. Jag förstår nu att det är ärsbegera drömmar, och förhoppningar, som du vill uppgå för min skull. Jag är räddt nu, så jag vet, att det är sant att du kan offra allt för mig. Men jag öfverlägger med mig själf om jag skall taga emot. Det som bara kunde se ut i fantasin.

Jag är en så förförsligt lycklig människa både genom lycka och genom ofrassamständigheter, så att jag tror att människor byttra att jag ingenting bekämpar att de ingenting kunna göra för mig. Det skulle de också i allmänhet inte, men just därför måste jag väl hålla på en af de fö. som kan det. Jag orkar inte med sällskapslif, jag orkar inte med vägen, det enda sätt kvar på jag kan byta lifvet enformighet är ^{att} på som nu kunna nästa dig en eller par timmar. Det står inte och trötta inte. Skönt mest byr jag mig själv, det är alldeles nog. Det har ja fullständigt försvandlat hela lifvet här. Jag kämpar alltid kvar kvar jag är befinner mig. Och i förvägen skulle nästa jag till mig själf att detta var den största olycka som hänt mig på många år. Jag blef så sjuk af sorg att jag känner det ännu. Du säger, att jag skulle ha gått från dig utan bekänna och något så gyllnadt hade skjedt mig för mig och jag skulle ha trötta det förr, men efter hvad jag tänker för dig så du vill gå är jag ej säcker på detta. Jag har aldrig förr lefvat i så innerlig förälsning med en människa, jag tillhör dig fastare och varmare än jag visste om. Skjall jag skita mig för att vålsamt alita i de borden.

För mig finns det bara lycka och fördel i att du stannar, men jag skall väl också tänka på dig. Jag tror att du handlar mycket oförståndigt ~~skulle~~ gör en god gärning. - Jag flyttade en gång hit till Falun för Gerdas skull. Jag tyckte inte att det var mycket klokt ty jag var rädd för klimatet och alla mina förhågor blefva besvärad.

sedu jag har väl dock inte ängvat mig en dag, då jag ser all den
lycka, som blomstrar omkring mig, och det blir väl ingen så
liten sak för dig heller att ha gjort mig lifvet godt och behagligt
under många år. Du har en så stor gäfla att älska, att du
ansätter på mig och löngas tillräcka allting för mig att ~~den~~
som har hänt det inte kan vara det utom. Och i Rommens år.
då du tänker på att du handlade däraktigt den stäm gängen som
i flyttade till Stockholm så tänk på att du gjorde det för en annan
skull. Det är alltid godt att veta att man handlat som man
gjort för en annans skull, blott man vet om det Rommens lycka
eller olycka af detta, men det brukar gå bra, då man gör
något för andra.

På löngas som du älskar mig har du icke annat val. Då jag
tänker på hvilket grå köld som hängde omkring mig i går när
innan du gaf mig och då jag tänker på hur vi löngsamt
skulle ha drifvit från hvarandra och löngsamt nyttigt
med sin högsakning och vänskap och blifvit helt främmande
så ser jag en annan än att vi handlat rätt. Ty hvad är lifvet
annat än en jäst efter lycka och hvar sinns lycka annat
än i den personliga vänskapen

I Rommens dagar, min väne, då du förhända kommer
dig ha best att ängva mig skall du låna detta. Ordren, som vi
talat med hvarandra, kommer ha gått ut ditt minne, men det
skrifva står kvar och så förstår du åter hvarför du i Rommen
handla annorlunda.

Din Selma.